

Nick Hornby

Ingen som dig

384 sider

Hr. Ferdinand Nok ikke det mest romantiske sted at mødes, vil en dating-coach nok sige. Og så får man i hvert fald også, hvad man har bedt om. Og så er man selv ude om det, kan man så fortsætte.

Ikke desto mindre møder Lucy og Joseph hinanden hos den lokale slagter i London. De er meget forskellige, hun er folkeskolelærer og enlig mor til to, mens han er DJ. Aldersforskellen er tyve år.

Hvad bringer sådanne to sammen??

Det er en spændende historie i sig selv, for man kan vitterligt relatere til alle de rynkede bryn, man har set ude i byen, når et hold mennesker tager sig til hovedet over, at netop DE to fandt sammen.

Vi blive da heller ikke skånet for masser af melodramatik i bogen. Der kommer lidt alkohol, stoffer og politi ind over, og parret har mange og endeløse diskussioner om racer og Brexit og overvejelser indvortes og argumenter mod og for hinanden om at forlade hinanden, fordi forskellen er for stor, ELLER blive netop fordi forskellen er så stor.

Bogen er lang og muligvis nok for lang til at kunne bære. MEN den sætter på den måde et fint relief rundt omkring det faktum, at alt for mange par bliver alt for længe sammen af alt for mange, mulige grunde og diskuterer det hele ihjel og bruger de samme argumenter igen og igen. På den måde afspejler *Ingen som dig* virkeligheden anno 2022 meget flot. *Kom nu videre* hører man nogle gange sig selv sige højt undervejs. Nøjagtigt lig med de gange, hvor man har hørt om parforhold, der tager den ene runde efter den anden, uden at man forstår det.

Kom nu bare videre, ikk.